

sted, således at teleudbyderne vil være nødt til at anskaffe særlige programmer til dette?

Svar:

Justitsministeriet forventer ikke, at det vil være nødvendigt at stille nærmere krav til udbydernes løbende opbevaring af trafikdata. Der må herved lægges vægt på, at politiet kun i et meget begrænset omfang – navnlig i de konkrete tilfælde, hvor der i medfør af retsplejelovens regler kan blive tale om indgreb i meddelelseshemmeligheden mv. – vil have behov for at få adgang til loggede oplysninger. På den anden side må det imidlertid kræves, at de udbydere, der skal foretage logning, også er i stand til i disse konkrete tilfælde at levere logoplysningerne inden for et tidsrum, der er rimeligt i forhold til det efterforskningsmæssige behov. Samtidig må udbyderen være i stand til at levere oplysningerne i et læsbart format.

Politiet skal således ikke være henvist til at modtage oplysningerne i en sådan opdelt form fra flere datakilder, at oplysningerne ikke umiddelbart kan bruges til formålet. Også retssikkerhedsmæssige hensyn til de personer, om hvilke trafikdataene kan indeholde oplysninger, taler for, at teleudbyderne skal levere dataene på en måde, der ikke skaber tvivl om det reelle indhold af de loggede oplysninger.

Selve logningen bør således kunne ske på den måde, der passer den enkelte udbyder bedst, når blot udbyderen er i stand til at opfylde forpligtelsen til at bistå politiet ved gennemførelsen af indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Spørgsmål nr. 131:

I forlængelse af svar på spørgsmål nr. 83, jf. bilag 75, bedes ministeren oplyse, hvorvidt alene det faktum, at en organisation/person står på EU's, USA's eller andres lister, vil være nok til, at politiet i Danmark kan iværksætte en efterforskning?

Svar:

1. EU har i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og Rådets fælles holdning af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (2001/

931/FUSP) opstillet lister over personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger.

Det fremgår af den fælles holdnings artikel 1, stk. 3, (som der også henvises til i forordningen), hvad der skal forstås ved en terrorhandling og en terroristgruppe. Disse definitioner er identiske med definitionen i EU-rammeafgårelsen om bekæmpelse af terrorisme.

Retsvirkningen af, at en organisation optages på terrorlisterne, vil bl.a. være, at medlemsstaterne har pligt til at indefrysede midler tilhørende organisationen.

2. L 35 indeholder bl.a. bestemmelser om terrorisme og finansiering af terrorisme. Disse bestemmelser kriminaliserer terrorhandlinger samt direkte eller indirekte finansiering af terrorhandlinger.

Den foreslåede terrorbestemmelse i straffelovens § 114 er formuleret så tæt op ad EU's rammeafgårelse om bekæmpelse af terrorisme som muligt for at sikre en fuldstændig gennemførelse af rammeafgårelsen.

Der er som nævnt sammenfald i definitionerne af begreberne terrorhandlinger og terroristgruppe i henholdsvis forordningen, den fælles holdning, rammeafgårelsen og L 35. Selv om den umiddelbare konsekvens af, at en organisation optages på EU-listerne i dag er begrænset til de retsvirkninger, der følger af den fælles holdning og forordningen, så vil dette sammenfald efter vedtagelsen af L 35, som gennemfører rammeafgårelsen, bevirke, at dansk politi må vurdere, om der inden for rammerne af retsplejeloven er anledning til at indlede efterforskning her i landet af forhold, der knytter sig til den pågældende organisation. Efter retsplejelovens § 742, stk. 2, iværksætter politiet således efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

3. Det forhold, at en udenlandsk politimyndighed måtte sætte en organisation på en national terrorliste, indebærer ikke automatisk, at dansk politi vil iværksætte efterforskning i forhold til f.eks. danske medlemmer af organisationen.

Dette kan imidlertid – sammenholdt med politiets eksisterende viden om organisationen – være tilstrækkeligt til, at politiet af egen drift iværksætter en efterforskning af, om et strafbart forhold er begået.